

UITSPRAAK

SGIM 2022-41

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A, hierna te noemen 'klager', tegen zorgaanbieder B, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft bij brief d.d. 24-08-2022 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier op 24-08-2022 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 23-08-2022 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 01-11-2022 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn bij brief d.d. 02-12-2022 uitgenodigd voor een hoorzitting op 13 januari 2023.
5. De hoorzitting heeft op 13 januari 2023 te Bunnik plaatsgevonden. Klager was daar aanwezig. Verweerder was eveneens aanwezig met zijn raadvrouw mw. C.

De klacht

De klacht is zakelijk weergegeven dat verweerder een apexresectie in 2018 niet naar behoren heeft uitgevoerd, waardoor klager nog altijd klachten ervaart. Klager vordert € 8.000,-- aan schadevergoeding.

Klager kwam op 18 mei 2018 bij verweerder voor een apexresectie. Direct aan het einde van de ingreep ervaarde klager een behoorlijke bloedsmaak in zijn mond. Een week na de behandeling heeft klager zich op zijn werk ziek gemeld omdat de kies ging ontsteken. Naderhand is de linkerzijde van het gezicht van klager gevoelloos geworden, alsof er een verdoving zat die niet goed uitwerkte. Die klachten zijn er nog altijd. Klager ervaart een stijf gevoel aan de linkerkant van zijn gezicht. Bij koud weer trekt de pijn door naar zijn voorhoofd, met vervelende hoofdpijn tot gevolg.

Klager is na de behandeling bij de tandarts-gnatholoog geweest, die hem een bepaalde injectie gaf. De tandarts-gnatholoog heeft aangegeven dat hij na de injectie verschil zou moeten ervaren. Als dat niet het geval was dan zou er iets met de zenuw van klager aan de hand zijn. Klager ervaarde na de injectie dezelfde sensatie. Daardoor concludeerde klager dat er iets met de zenuw aan de hand was. De neuroloog waar klager later is geweest heeft ook tegen hem gezegd dat het een probleem aan de

zenuw was. De huisarts heeft klager uiteindelijk geadviseerd om Amitriptyline te slikken. De huisarts heeft daarbij gezegd dat klager er rekening mee moet houden dat hij zijn hele leven deze pijn zal ervaren. Klager heeft besloten de medicatie niet te slikken omdat hij liever geen sterke medicijnen neemt.

Klager heeft in februari 2021 contact gezocht met verweerder over de klachten. Dat contact heeft niets opgeleverd, er is geen duidelijke verklaring voor de klachten en zijn klachten zijn evenmin verholpen. Ter zitting geeft klager aan dat hij meent wel eerder dan februari 2021 bij verweerder te zijn geweest met zijn klachten, al weet hij niet precies wanneer en hoeveel eerder. De reden dat het enige tijd duurde voordat hij terugkeerde is volgens klager omdat er wachttijden waren bij zowel de neuroloog als de tandarts-gnatholoog.

De klachten zijn ontstaan na de ingreep bij verweerder. Klager kan dus ook niet anders dan concluderen dat er tijdens die ingreep iets verkeerd is gegaan. De bevindingen van de tandarts-gnatholoog en neuroloog, die aangaven dat er iets met zijn zenuw aan de hand is, bevestigen dat vermoeden voor klager. Klager heeft het idee dat er een zenuw is doorgesneden tijdens de apexresectie.

Klager vordert schadevergoeding in verband met de blijvende klachten. Klager heeft ter zitting toegelicht dat er geen specifieke onderbouwing is voor de hoogte van de schade, maar dat hij advies heeft ingewonnen bij een deskundig bureau op het gebied van letselschade dat hem heeft verteld dat dit een redelijk bedrag zou zijn.

Het verweer

Verweerder betreurt de klachten van klager, maar stelt dat deze niet zijn te wijten aan een tekortkoming van zijn kant.

Hij heeft klager op 18 mei 2018 gezien voor een apexresectie die volgens verweerder zonder complicaties is verlopen. Enkele dagen na de ingreep belde klager in verband met klachten van een dikke wang, een stijve lip en pijn. Verweerder heeft toen een consult ingepland. Tijdens dat consult op 25 mei 2018 constateerde verweerder dat de wang was geslonken, geen sprake was van roodheid van de huid en in de geringe restzwellings geen sprake was van fluctuatie. Op dat moment was er volgens verweerder bij klager geen sprake van een klacht over een stijf of verdoofd gevoel. Verweerder zag toen geen reden aan te nemen dat er tijdens de behandeling iets verkeerd was gegaan.

Klager heeft vervolgens pas drie jaar later, in februari 2021, via de mail opnieuw contact gezocht met de kliniek in verband met de klachten. Naar aanleiding daarvan heeft verweerder telefonisch contact gehad met klager. Klager gaf daarbij aan dat hij pijn had en dat andere specialisten, die hij geconsulteerd had, zouden hebben aangegeven dat er een zenuw was doorgesneden. Verweerder heeft klager toen opnieuw gezien in februari 2021. Tijdens dat consult constateerde verweerder dat bij klager in de tussentijd element 26 (het element waar de ingreep had plaatsgevonden) is verwijderd en in de onderkaak implantaten zijn aangebracht. Aan klager is door verweerder uitgelegd dat het onwaarschijnlijk is dat een zenuw zou zijn doorgesneden in 2018. Volgens verweerder was daar destijds geen enkele indicatie voor, niet tijdens de ingreep maar ook niet tijdens de controle erna.

Met betrekking tot de door klager overgelegde brief van de neuroloog merkt verweerder op dat daaruit blijkt dat klager sinds juli 2019 pijn heeft aan de linker bovenkant van de wang/kaak en de bewuste kies in oktober 2019 elders zou zijn getrokken. Geconcludeerd wordt dat sprake is van minder gevoel na meerdere behandelingen door de tandarts vanwege pijn die nu over is en dat de pijn in de onderkaak zou samenhangen met knarsen. Uit de brief blijkt volgens verweerder dus niet dat de klachten zijn ontstaan na de apexresectie in 2018. Ook blijkt uit de brief volgens verweerder niet dat de klachten een gevolg zouden zijn van een tijdens de apexresectie doorgesneden zenuw.

Met betrekking tot de door klager overgelegde brief van de tandarts-gnatholoog blijkt wat verweerder betreft evenmin dat – zoals klager wel stelt – sprake zou zijn van een tijdens de apexresectie in 2018 doorgesneden zenuw als oorzaak van klagers klachten. De brief beschrijft de klachten, maar niet waar deze door zijn ontstaan. Verweerder concludeert daarom dat klager geen informatie heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn stelling dat door andere artsen of tandartsen zou zijn vastgesteld dat een zenuw zou zijn doorgesneden.

Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat hij niet precies kan duiden waar de klachten van klager vandaan komen. Dat deze verband houden met een doorgesneden zenuw in 2018 blijkt volgens verweerder echter nergens uit. Dat kan verweerder ook niet rijmen met de controle afspraak vlak na de ingreep, waarbij alles in orde was. Verweerder geeft aan dat het aan klager was geweest om met deze zeer specifieke klachten terug te komen na de ingreep. Klager heeft echter pas drie jaar later aan de bel getrokken. Daardoor is het verweerder onmogelijk gemaakt de klachten te onderzoeken en eventueel te verhelpen.

Verweerder is van mening dat hij aan alle (inspannings)verplichtingen in het kader van de met klager gesloten tandheelkundige behandelingsovereenkomst heeft voldaan en dat uit niets blijkt dat de in dat kader uitgevoerde apexresectie niet zorgvuldig zou zijn uitgevoerd.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie dient te beoordelen of de pijn van klager te wijten is aan een tekortkoming van verweerder. Bij die beoordeling heeft de Geschilleninstantie de overgelegde documenten, waaronder de brieven van de neuroloog en tandarts-gnatholoog, en hetgeen partijen ter zitting naar voren hebben gebracht betrokken.

De Geschilleninstantie stelt vast dat klager al enige jaren klachten ervaart en zich daarvoor tot verschillende specialisten heeft gewend. Dat hij deze klachten ervaart wordt door de verweerder niet betwist. Relevant voor de Geschilleninstantie is of aantoonbaar is dat deze klachten het gevolg zijn van een fout van verweerder tijdens zijn behandeling in 2018.

De Geschilleninstantie is van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat de klachten gevolg zijn van een door verweerder bij klaagster onzorgvuldig dan wel ondeskundig uitgevoerde apexresectie.

Uit het dossier en de verklaringen van klager en verweerder blijkt dat klager in de weken na de behandeling in 2018 slechts éénmaal is terug geweest en dat hierbij door verweerder werd geconstateerd dat de genezing naar behoren verliep, althans dat er geen reden was tot zorg of nader onderzoek. Uit het dossier is af te leiden dat klager vervolgens drie jaar niet is teruggekeerd naar verweerder. In de drie tussentijdse jaren zijn er verschillende ingrepen uitgevoerd bij klager, waarbij het element waar de apexresectie op is uitgevoerd ook is geëxtraheerd en een implantaat is geplaatst. Het is daarom niet mogelijk op basis van een foto of (nader) onderzoek in de mond te beoordelen of er iets mis is gegaan in 2018 of dat dit wellicht in de jaren erna is geweest. Verweerder heeft verklaard dat zowel de ingreep zelf als de controle in mei 2018 geen reden gaven tot zorg en geen indicatie gaven dat er iets verkeerd was gelopen. De Geschilleninstantie stelt vast dat deze verklaringen in lijn zijn met de aantekeningen in het medisch dossier, en ook met de omstandigheid dat klager na die fysieke controle drie jaar niet bij verweerder is teruggekeerd met klachten. Daarmee heeft klager verweerder ook de kans ontnomen eventuele klachten of problemen die er waren, te verhelpen.

Uit de stukken van de neuroloog en tandarts-gnatholoog die door klager zijn ingebracht blijkt met name dat klager klachten ervaart, maar er is niet af te leiden dat deze klachten het gevolg zijn van de apexresectie in 2018. Evenmin is aangetoond dat de apexresectie niet lege artis is uitgevoerd. Er staat dus niet vast dat er sprake is van een tekortkoming van verweerder of dat er een causaal verband is tussen een tekortkoming van verweerder en de klachten die klager ervaart.

De Geschilleninstantie is niet gebleken dat verweerder niet heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts mag worden verwacht. Op grond van het voorgaande verklaart de Geschilleninstantie de klacht dan ook ongegrond en wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Schadevergoeding

Nu de klacht ongegrond is, komt de Geschilleninstantie niet toe aan een oordeel over de schadevergoeding.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht ongegrond en wijst de schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Hoorzitting, 13 januari 2023

Met verzenddatum, 14 februari 2023